

GYÜLEKEZETÜNK KISTÜKRE

Vámosgálfalvi Református Egyházközség

Lelkipásztor: Szabó István János Postacím: 547255 Gănești, nr. 270. jud. MS
Telefon: 0265-425-126, 0740-69-65-18. E-mail: vamousgalfalva@yahoo.com

Iroda programja hétfőtől péntekig 9-12, de szükség esetén fogadó órán kívül is.

Gyülekezeti alkalmaink:

- * **Istentiszteletek:** Vasárnap délelőtt 11 és délután 15 órától.
- * **Vallásóra:** Pénteken 15 órától * **Magvető kórus:** Pénteken 18 órától
- * **I. éves konfirmációi előkészítő:** Szombaton 14 órától
- * **II. éves konfirmációi előkészítő:** Szombaton 15 órától
- * **Ifjúsági bibliaóra:** Vasárnap 17 órától
- * **Bibliaóra:** Januártól, több csoportban is, hirdetni fogjuk az időpontokat

VÁGÁNY – A Vámosgálfalvi Református Egyházközség gyülekezeti lapja.
Megjelenik havonta. **Szerkeszti:** Szabó István János ref. lelkipásztor.

Istentiszteletek alapigéi

- Dec. 1. ADVENT I. de. „Az Ige testté lett, és közöttünk lakozott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal.” Jn. 1,14
- Dec. 8. Advent II. de. „Amikor Jézus arra a helyre jutott, feltekintett, észrevette, és azt mondta neki: Zákeus, hamar szállj le, mert ma nekem a te házadnál kell megszállnom. Erre sietve leszállt, és örömmel fogadta.” Lk. 19,1-10
- Dec. 15. Advent III. de. „Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség. De ha e testben való élet gyümölcsöző munkát jelent számomra, hogy melyiket válasszam, meg sem mondhatom. Mert ez a kettő szorongat: kívánok elköltözni és Krisztussal lenni, mert ez sokkal jobb, de miattatok szükségesebb e testben megmaradnom.” Fil. 1,20-24
- Dec. 22. Advent IV. de. „Amikor pedig eljön az Emberfia az ő dicsőségében és vele mind a szent angyalok, akkor elfoglalja majd dicsőségének trónusát. Elébe gyűjtetnek mind a népek, és elválasztja őket egymástól, miként a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől.” Mt. 25,31-32

Gyülekezeti események

TEMETÉS

December 23-án helyeztük nyugalomra Hidi Irma porsátorát, akit 64 évesen hívott haza Teremtő Ura. Gyászoló családjának Isten adjon bőséges vigasztalást és a feltámadásba vetett győzedelmes hitet Szentlelke által!

VÁGÁNY

i.

2013. december – KARÁCSONY

A VÁMOSGÁLFALVI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG GYÜLEKEZETI LAPJA

Istentől megáldott, békés, szeretetteljes Karácsonyt kívánunk és boldog, egészségben, jókedvben, egyetértésben, jóságban, lelkiekben gazdag új esztendőt!

KARÁCSONY

Juhász Gyula: Karácsony felé

Szép Tündérország támad föl szívemben Ilyenkor decemberben. A szeretetnek csillagára nézek, Megszáll egy titkos, gyönyörű ígézet, Ilyenkor decemberben.	Bizalmas szívvel járom a világot, S amit az élet vágott, Behegesztem a sebet a szívemben, És hiszek újra égi szereteten, Ilyenkor decemberben.	És valahol csak kétkedő beszédet Hallok, szomorún nézek, A kis Jézuska itt van a közelben, Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen, S ne csak így decemberben.
--	---	--

Juhász Gyula versével köszöntöm a vámosgálfalvi református gyülekezet tagjait, és kívánom, hogy egy ilyen különleges szeretetérzés járja át a szívünket ezekben a napokban. Karácsony a szeretet ünnepe. Isten szeretetének ünnepe. Tanuljunk Tőle szeretni. Megbocsátani, elfeledni a rosszat, behegeszteni a sebeket a szívünkben. Akkor lesz igazán boldog a Karácsonyunk, ha szeretni tudunk, ha a békesség és megbocsátás melegsége járja át a lelkünket. Isten úgy szeretett bennünket, hogy az Ő Fiát elküldte, hogy romlandó, szenvedő embertestet vegyen magára, megcsúfolják, és életét is adja azért, hogy nekünk örök életünk legyen. „Az által lett nyilvánvalóvá az Isten szeretete bennünk, hogy az ő egyszülött Fiát elküldte az Isten e világra, hogy éljünk általa.” (1Ján. 4,9) Ha Isten így szeret bennünket, nekünk is tennünk kell valamit, valamivel meg kell köszönnünk jóságát. És ezt csak úgy lehet, ha engedjük, hogy a szeretet átjárjon bennünket. Nem az emberi, személyválogató szeretet, hanem a tökéletes isteni szeretet.

Szívleljük meg e vers utolsó két sorát: „Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen, s ne csak így decemberben!”

Szabó István János, lelkipásztor

VÁGÁNY

– egy újságcím születése –

Sokan csodálkozva, esetleg fejcsoválva veszik most kezükbe ezt a lapot. Valami vasutas folyóirat akar lenni? Ki tudott ilyen címet adni és miért? Elárulom: a „hibás” maga a lelkipásztor, aki útnak indítja e lapot.

Hetek óta egy nagy kérdés foglalkoztat: a Karácsonyra megszülető Vámosgálfalvi gyülekezeti újságnak egy frappáns, sokatmondó, ugyanakkor egyszerű címet kell adni, kitalálni. Sokan gondolkodtunk, sokféle jó ötlet összegyűlt, köszönöm a javaslatokat és a jó gondolatokat... De megannyi nehézség is adódott: egyik túl hosszú, másik túl közönséges, harmadik más ismert újság, vagy éppen tévéműsor címét másolná le...

És egyszer csak felvillant egy szó. **VÁGÁNY**.

VámosGálfalvi NYomtatvány

A vágány valahová visz, vezet. Idegen helyen, eltévedt utasok, ha egy vágányra találtak, azt követve eljuthattak a következő lakott településre, biztonságba. Egy út lehet kacskaringós, megsűnhet, elfogyhat a lábunk alól, de a vágány egyik településről a másikra visz. És általában a lehető legegyszerűbb módon. A vágány is út, de biztosabb út.

Hová akarja a vámosgálfalvi híveinket vezetni ez a vágány? Ahhoz, aki maga az Út, az Ajtó és a Cél is egyben. Aki a Feltámadás és az Élet. Életutunk végén Jézus Krisztus vár ránk. Ha helyes úton, jó vágányon haladunk, megérkezünk hozzá.

Éppen ezért a **VÁGÁNY** tartalmaz majd alkalmanként bibliai igéket, igemagyarázatokat, imádságokat, történeteket – lelki táplálékot a keresztyének számára. Bár csak minden olvasót meggazdagíthatna!

Az újságban azonban igyekezünk minden hírt, minden eseményt is közölni gyülekezetünk életéből, örömet és bánatot, gondot és sikerélményeket egyaránt.

Szívesen fogadjuk gyülekezetünk tagjainak az észrevételeit, a visszajelzéseket: miket tartalmazzon ez a lap, szívesen olvassák? Írhatunk is bele. A jószándékú irományokat örömmel közöljük.

Legyen ez a nyomtatvány a mi ajándékunk, amivel a gyülekezeti tagokat, egymást, havonta megörvendeztetjük!

Szabó István János, lelkipásztor

Hirdetések

* Az óvodások karácsonyi műsorukat Szentestén, 15 órától, az iskolások pedig Karácsony másodnapján, 16 órai kezdettel mutatják be. Köszönetünket fejezzük ki a vallástanárnő, az óvó nénik és tanító nénik iránt, akik felkészítették őket.

* Örömmel hirdetjük, hogy karácsonyi legátusunk **Bedő Judit - Boróka**, V. éves teológiai hallgató. Támogassuk adományainkkal tanulmányait és a Teológiát! Maradjon Vámosgálfalva mindig egyik legadakozóbb legáció hely!

* A lapunk egyik írása egy kedves szászrégeni gyülekezeti tag 2005 karácsonyában megfogalmazott gondolatait tartalmazza. Úgy éreztem, hogy a vámosgálfalvi hívek is szeretettel olvassák majd.

* Január 8-án a szokás szerint újévi közgyűlést tartunk a templomban. A közgyűlésen hangzik el a lelkipásztor beszámolója a 2013-as évről.

* Január 18-án, szombaton 15 órától itt szervezzük, Vámosgálfalván, az Alsó-Küküllőmenti református gyülekezetek ifjúsági találkozóját. Meghívottunk az AFTER 5 ifjúsági keresztyén együttes. Bízunk mindenkit, hogy vegyen részt ezen az alkalmon!

* Január 19. és 26. között tartjuk az egyetemes imahetet, januári lapszámunkban közöljük a részletes programot és a meghívott lelkipásztorok listáját.

* A 2013-as évről szóló lelkipásztori beszámolót a jövő évben, január 19-én megjelenő **VÁGÁNY**-ban fogjuk közölni, ha Isten megsegít.

* Szeretettel köszönünk minden segítséget, munkát, támogatást. A gyülekezet mindent megtett, hogy a lelkipásztor és családja minél hamarabb itthon érezhesse magát. Nem volt könnyű olyan rövid idő alatt annyi munkát elvégezni. Nem volt olcsó sem. De kedves híveink a legjobbat, a legtöbbet akarták nyújtani nekünk. Köszönet a Presbitériumnak, a Nőszövetségnek, a parókiát felújítóknak: Keszeg Ferenc és Attila az F Proiect Instaltól, valamint Antal József és csapata, és mindazon személyek, akik bármilyen formában (takarítás, lakkozás) részt vettek a papilak feljavításában, az udvar rendbetételében vagy a tűzifa előkészítésében. Beköltözésünkkel és utána is sok segítséget kaptunk: kedves híveink cipelték dobozainkat, összeállították a bútorokat, felfogták a falra, amit kértünk, gondoskodtak függönyökről, sötétítőkről... Fel sem lehet sorolni mi mindent kaptunk munka vagy éppen ajándék formájában. A köszöneten túl, csak annyit mondhatunk, hogy lekötelezve érezzük magunkat. Ittlétünk alatt mi is a lehető legtöbbet akarjuk nyújtani a gyülekezetnek Istentől kapott talentumainkból. A kezdet – úgy érezzük – jó volt. Azt is kiemelném, hogy a polgármesterrel és az iskolaigazgatóval is megegyezhettünk, hogy egymás tevékenységét feltétlenül támogatni fogjuk – mindannyian a község, közösség javáért fáradozunk. Fontosnak tartjuk, hogy a közösséget érintő problémákat együtt beszéljük meg, ezért arra kérünk mindenkit, hogy bármilyen kérdésben, ha segíthetünk, jöjjön és javasoljon, mondja el meglátásait, panaszát vagy örömét, hogy együtt találjunk megoldást és folytatást az elkezdett jóhoz.

Szabó István János lelkipásztor

Csak annyit kértek, hogy máskor is jöjjünk

A Vámosgálfalvi Nők Szervezete az elmúlt két hétben a „Mosolygós Karácsony” elnevezésű akció alkalmával kis szeretetsomagokat állított össze, önerőből, a közösség adományából, nagy odaadással és szeretettel, a 75 év fölötti gálfalvi lakosok számára. Így 136 darab ajándékot szállítottunk házhoz december 21-én.

Az idősek meglepődtek. Nem mindenki tudta, hogy kik vagyunk, miért mentünk. Aztán mosolyogtak, könnyesebbek is gördültek le az arcokon. Örültek a meleg kézfogásnak, a gyermeki csóknak és annak a megtiszteltetésnek, hogy gondoltunk rájuk, hogy nagyon boldog karácsonyi ünnepeket kívántunk és egészségben gazdag új esztendőt.

Nem az volt a fontos, hogy milyen szervezeteket képviselünk, és mit hoztunk a dobozban. A megajándékozottaknak az volt a lényeg, hogy odamentünk, és ismerős arcban találtak beszélgetőpartnerre. És nem akartak elengedni. Még sokat beszélgettek volna.

Minden megajándékozott a nagyszülőnk lehetne. A mi családtagunk. Ez volt a programunk célja: hogy éreztesse a vámosgálfalvi idős nemzedékkel, hogy a mienk, fontos számunkra, és hozzánk tartozik.

Egy nagyon kedves házaspárhoz is ellátogattunk, akik, mint kiderült, már óvodás kortól együtt vannak. Milyen szép ez, hogy azóta jóban és rosszban kitarottak egymás mellett, ahogy a jó Isten megengedte. A néni elmondta, minden éjjel, amikor megébred, elmondja: *Egyedüli reményem, ó Isten csak Te vagy.* És végigszalva nekünk könnyes szemmel az ének mindkét szakaszát. Meghatódtunk.

Örültem, hogy beléphettünk egy kicsit az idősebb kortársak időzónájába. Ők is a jó Istenbe vetett hit által élnek a mindennapjaikat, csak sokkal közelebb vannak Hozzá. Mindaddig, amíg mi reggel munkába szaladunk, végigrohanjuk a napot, addig nekik minden nap Ajándék. Ajándék Istentől, ezért értékes. És ők, amíg mi rohanunk, gondolnak ránk, imádságukban hordoznak minket.

Jól sikerült. Megadatott számunkra is egy pillanat, amikor megálltunk a mindennapjainkban, és hallgattunk. Tanultunk. Jól esett hallgatni, örömet szerezni pusztán jelenlétünkkel, kézfogásunkkal és gyermeki csókunkkal.

Csak annyit kértek, hogy máskor is jöjjünk.

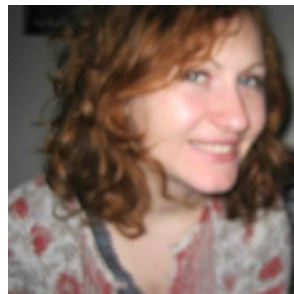
Többen is elmondták, hogy nem tudnak már a templomba járni, pedig ők soha nem szoktak régebb hiányozni. Nehezen mozognak, nem látnak jól, mások bizonytalanul járnak. Ezek az akadályok talán leküzdhetőek. Aki tehetné, felajánlhatná idős rokonának, szomszédjának hogy elviszi oda, ahol a lelke imádságban és zoltáreneklésben megfürödhethet.

A mostani lelkipásztor évek óta rögzíti az istentiszteleteket, s eljuttatta azoknak, akik arra igényt tartottak. A hanganyag telefonra másolható, és a gyermek vagy unoka telefonjáról a nagyszülő, a szomszéd meghallgathatná az aznapi prédikációt – csak egy órát kellene rászánni, és máris kimondhatatlan örömet szerezne vele azoknak, akik életet adtak a mi nemzedékünknek. Itt is megoldható, ha Gálfalván akarat és kívánság van.

Segítsük időseinket jó szóval, kis szívességekkel, hogy ne csak a Karácsony legyen mosolygós, hanem az a néhány még hátra maradt év az élet alkonyán. Köszönet mindazoknak, akik szívügyüknek érzik ezt, és adakozásukkal támogattak!

Szabó Edit Edina

KARÁCSONYI LEGÁTUSUNK OLDALA

„Az Ige testté lett, közöttünk lakozott, és mi láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya Egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal” (Jn.1,14)

Kedves Gyülekezet,

A nevem Bedő Judit-Boróka, 17 éves teológiai hallgató vagyok Kolozsváron. Jelenleg tanulmányi úton vagyok Heidelbergben. Sokgyerekes családban születtem, öt lány és egy fiú között a harmadikként érkeztem a sorban. Az első nyolc osztályt Erdőfűlében végeztem, majd a középiskolát a Kőhalmi Szórványmissziós bentlakásából volt szerencsém látogatni. Kolozsváron a teológiai tanulmányaimmal párhuzamosan a Református Vallástanárképzőn is befejeztem a tanulmányaimat.

Nagy örömmel tölt el, hogy Vámosgálfalván tölthetem a Karácsonyt, és az Önök gyülekezetében szolgálhatok. Ezúton szeretném megköszönni a gyülekezetnek, mind a magam, mind az előttem érkezett, és mind az utánam érkező legátusok nevében a támogatást, amellyel hozzájárulnak a tanulmányaim végzéséhez. Úgy gondolom, hogy az anyagi támogatáson túl, amely valóban rendkívüli segítséget jelent a teológusoknak, igazi támaszt jelent maga a tény is, hogy a gyülekezetek, amelyekbe az Isten elhívott bennünket szolgálni, szeretettel várnak, és ügyüknek érzik Isten Igéjének a hirdetését.

Kívánok Istentől gazdagon megáldott Karácsonyt és boldog ünneplést mindenkinek,

Szeretettel,

Bedő Judit-Boróka, 17 éves teológiai hallgató

Karácsonyvárás

Minden évben türelmetlenül vártam a Karácsonyt, és az előtte való ünnepi előkészületeket. Édesanyám azt mondta, hogy előbb a lakást kell kitakarítani, hogy a kis Jézus tiszta szobába érkezzen meg. Azután a konyhában kellett tevékenykedni, hogy az ünnepi vacsorán az asztal köré ülhessen az egész család. Majd a tiszta ruhát kell előkészíteni, hogy ünnepi legyen minden. Arra emlékszem vissza a leggyakrabban, amikor este édesanyám a mozsárral jelezte az angyal érkezését, milyen szívdobogva léptünk be a kivilágított karácsonyfa elé. Lélegzetvisszafojtva ámultunk a kisebb testvéreim és én. Aztán édesapám elkezdte énekelni a *Mennyből az angyalt*, utána pedig *A kis Jézus megszületett* éneket. Mi is bekapcsolódtunk, és mosolyogva néztünk egymás mennyei boldogságtól sugárzó arcát. Édesanyám elkezdte a Miatyánkot, amibe megint bekapcsolódtunk, majd Boldog Karácsonyt kívántunk egymásnak, megöleltük egymást, még a könnyeink is kiestek a meghatódástól. S hogy az örömünk teljes legyen, édesanyám ráirányította a figyelmünket az ajándékokra, amik a fa alá voltak elrejtve. Mindenki kapott valamit, a lehetőségekhez mérten. Játék nem volt, mert azt mi nem készítettünk, de volt cipő, harisnya, kesztyű, zsebkendő, zselelt, szappan, aminek úgy örvendtünk, ahogy ma nem tud örülni gyermek, aki maroktelefont kap vagy számítógépet, hogy ne beszéljek autóról meg egyebekről.

Nálunk a jelszó az volt, hogy ki a kicsit nem becsüli, az a sokat nem érdemli. És mi a kicsit nagyon megbecsültük, és nagyon örültünk neki.

Következett az ünnepi vacsora, amit nem a halom étel tett ünnepivé, hanem a fehér abrosz és az általunk hízlalt malac pecsényéje, utána a havasi kifli és kinek-kinek a házi bor vagy a friss víz.

Ma már ez emlék, édes emlék, amit felejteni nem lehet. Egyedül fogom várni a Jézuska születését adventi koszorúval, élő fenyővel, ami cserépben nő. Fehér abroszt teszek az asztalra, kinyitom a Bibliámat... medítálok. Megköszönöm az én drága jó Istenemnek, hogy megsegített elvégezni feladataimat, és azt, hogy még életem és egészségem van. A gyermekem és unokáim, ha távol is vannak tőlem, de népet szolgálnak lelkiismerettel, a testvéreim pedig meg fognak látogatni, ahogy idejük engedi. Mindenkire gondolni fogok: az élő rokonaimra, a betegekre, akik otthonokban vagy kórházakban szenvednek, a gonoszokra, akik annyi szenvedést okoztak nekem, de megsegített engem az Isten és sikerre vitte az alázattal viselt bánataimat, így hát nekik is megbocsátok. Gondolok a gyerekekre, a jövő nemzedékre. Mi vár rájuk? Mit kapnak ők tőlünk, hogy majd meg tudják harcolni az életüket, el tudják fogadni a sorsukat és alázattal tudják vállalni a rájuk váró feladatokat.

Itt az őrsgváltás, lassan átveszik helyünket, mert forog a kerék, változnak az örömeik és az értékek.

De egy örök: a hit, a szeretet, az értelem, a jóság és az Isten.

Wass Albert:

Karácsonyi versek II. (1946)

Elindul újra a mese!
Fényt porzik gyémánt szekere!
Minden csillag egy kereke!
Ezeregy angyal száll vele!
Jön, emberek, jön, jön az égből
Isten szekeren a mese!

Karácsony készül, emberek!
Szépek és tiszták legyetek!
Súroljátok föl lelketek,
csillogtassátok kedvetek,
legyetek újra gyermekek
hogy emberek lehessetek!

Vigyázzatok! Ez a mese
már nem is egészen mese.
Belőle az Isten szeme
tekint a földre lefele.
Vigyázzatok hát emberek,
Titeket keres a szeme!

Olyan jó néha angyalt lesni
s angyalt lesve a csillagok közt
Isten szekerét megkeresni.
Ünneplőben elébe menni,
mesék tavában megferedni
s mesék tavában mélyen, mélyen
ezt a világot elfeledni.

Mert rút a világ, fekete.
Vak gyülemlettől fekete.
Vak, mint az emberek szeme:
az égig sem látnak vele.
Pedig az égből lefele
porzik már Isten szekere!

Minden csillag egy kereke,
ezeregy angyal száll vele,
az Isten maga száll vele
és csillagtükröt nyujt felénk,
mesetükröt, a keze.

Szent tükrébe végre egyszer
Pillantsatok tiszta szemmel,
tiszta szemmel, Istenszemmel
milyen szép is minden ember!
Minden ember szépségtenger
s mint a tenger csillagszemmel
telve vagytok szeretettel...!

Tagadjátok...? Restellitek...?
Elfordulnak fejeitek...?
Mevakultak szemeitek...?
Szépségteket, jóságteket
nem érzitek, nem hiszitek...?
Csillaggyertyák fénye mellett
Isten elé nem viszitek...?

Akkor bizony rútak vagytok,
szegények és vakok vagytok,
ha szépek lenni nem akartok.
De még így is, szegényen is,
rútan, vakon, mégis, mégis
Isten gyermekei vagytok!

Rátok süti fényes szemét,
elindítja fényszekerét,
jó emberek játékszerét.
Milyen kár, hogy áldó kezét
nem érzitek, nem nézitek
s nem hiszitek már a mesét.

A rút világnak gondja van,
minden embernek gondja van,
a sok angyalnak mind gondja van
s az Istennek is gondja van,
mert mindenekre gondja van.
S így múlik el a szép s a jó
az ember mellől, nyomtalan.

A boldog karácsony titka

„Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa!” (Mt 3,2)

Kedves Testvéreim! Az ünnepet megelőző időszakban biztosan ti is nagyon sok üzenetet, SMS-ben terjedő reklámajánlatot kaptatok, amiben hívnak-cibálnak titeket, és rá kívánnak vezetni arra, amit tennetek kell ahhoz, hogy boldog karácsonyotok legyen. A nagy pompával felvonultatott kínálatból viszont csak annyi az igaz, hogy a Krisztusban hívő emberhez méltó ünnepléshez valóban tennünk kell valamit.

Amikor kétezer esztendővel ezelőtt a Messiás első eljövételének váradalmával a szívükben az emberek odamentek Keresztelő Jánoshoz, és megkérdezték tőle, hogy mit cselekedjenek? A válasz egyszerű és rövid volt: „térjete meg, mert elközelített a mennyek országa!”

Megtérni? Hát ez lenne a boldog karácsony titka?

Mindig nagy erőfeszítéseket teszünk, hogy külső eszközökkel otthonunkba varázsoljuk a karácsonyi hangulatot, pedig „csak” abban kellene változnunk, amit egész évben, egész életünkben rosszul tettünk. Egész évben azért küzdöttünk, hogy minél többre jussunk az anyagiakban, most ebből kellene tovább adnunk egy keveset. Le kellene mondanunk arról a hatalomról, amit egymás fölött gyakorolunk. Sokkal őszintébbnek és hűségesebbnek kellene lennünk, mint ahogy eddig voltunk. Ismét meg kellene tanulnunk azt, hogy mi a becsület. Meg kellene teremtenünk a segítségnyújtás kultúráját. Többet kellene törődnünk a betegekkel, a testi és lelki nyomorultakkal, az öregekkel, az egyedül élőkkel. Ezek kis erőfeszítések, bár sokszor megvalósításukat lehetetlennek érezzük...

Lehet, hogy sokat várunk ettől az ünneptől, de az ünnepnapok elmúlásával csalódást érezhetünk lelkünkben, mert nem azt kaptuk, amire számítottunk. Valami másra vágyunk, a változásnak azonban előbb bennünk kell végbemennie, s csak azután fog a világban bekövetkezni. Szeretetet kell adnunk, de nem azért, hogy hasznunk legyen belőle, hanem hogy a másiknak legyen haszna belőlem. Ne azt mond: „itt vagyok, szeressetek!” – hanem mond azt: „hazajöttem, hadd szeresselek titeket!” A szeretetet ne abban keresd, hogy mit kapsz karácsonyra, hanem abban, amit te magad adhatsz. A szeretet mindig áldozni akar. Nem a bevételekből él, hanem a kiadásokból. Nem abból, amit kap, hanem abból, amit ad. Aki ezen a karácsonyon arról panaszkodik, hogy nem kapott elég szeretetet, vizsgálja meg magát, hogy mennyi szeretetet adott, amit mások megérezhettek.

Karácsonykor, ha kimondjuk a szót: „szeretni”, akkor ne csak a szűk családjunkra gondoljunk, hanem falunkra, városunkra, a Kárpát-medencére és az egész világra! Fokozott felelősségtudattal kell részt vennünk embertársaink életében.

Karácsonykor szélesre tárjuk karjainkat, hogy minél több ember beleférjen, és engedjünk, hogy szívünket Ő vezesse. Nem a rideg eszünkre hallgatunk, hiszen a mi Atyánk is a szíve forró szeretetéből adta a legdrágábbat nekünk az Ő Egyszülött Fiában. Hadd szülessen meg Ő végre ne csak Betlehemben, hanem a mi szívünkben is.

E fohással kívánok Istentől megáldott békés, boldog karácsonyt minden embernek!

Kató Béla, püspök

Karácsonyi szeretethimnusz

(Az 1Kor 13 karácsonyi változata)

Ha a házamat fenyőágakkal, gyertyákkal, égőkkel és csilingelő harangocskákkal díszítem fel, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint díszlettervező.

Ha a konyhában fáradozom, karácsonyi süteményeket sütök kilószámra, ízletes ételeket főzök, és az evéshez csodálatosan megterített asztalt készítek elő, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint szakácsnő.

Ha a szegénykonyhában segédkezem, az öregek otthonában karácsonyi énekeket zengek, és minden vagyonomat segélyként elajándékozom, de a családom felé nincs bennem szeretet, mindez semmit nem használ nekem.

Ha a karácsonyfát csillogó angyalkákkal és horgolt hópelyekkel díszítem fel, ezernyi ünnepen veszek részt, a templomi kórusban énekelek, de Jézus Krisztus nincs a szívemben, akkor nem értettem meg, miről is szól a karácsony.

A szeretet félbeszakítja a sütést, hogy a gyermekét megölelje.

A szeretet hagyja a lakásdíszítést, és megcsókolja a házastársát.

A szeretet barátságos az idő szüke ellenére is.

A szeretet nem irigyel másokat házukért, amiben jól kiválasztott karácsonyi porcelán és odaillő asztalterítő van.

A szeretet nem kiált rá a gyerekekre, hogy menjenek már az útból, hanem hálás érte, hogy vannak, és útban tudnak lenni.

A szeretet nem csak azoknak ad, akiktől kap is valamit, hanem örömmel ajándékozza meg épp azokat, akik ezt nem tudják viszonzni.

A szeretet mindent elvisel, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.

A szeretet soha el nem múlik.

A videojátékok tönkremennek, a gyöngysorok elvesznek, a számítógépek elavulnak.

De a szeretet ajándéka megmarad.

Ismeretlen szerző

„Mert Isten üdvözítő kegyelme megjelent minden embernek...” Titusz 2,11

Szabó István János vagyok, a Vámosgálfalvi Református Egyházközség frissen megválasztott lelkipásztora. Karácsony szép ünnepe alkalmával ezzel a jól ismert bibliai örömhírral köszöntöm szeretettel új gyülekezetem tagjait, és mindazokat, akiknek kedves ez a gyülekezet, közösség, falu, vagy a világhálón olvassák e sorokat!

Sokan ismernek már valamennyire, nagyszüleim falujába jöttem haza. Édesapám itt nőtt fel, én azonban testvéremmel, Leventével csak vakációkban látogattam ide. A Presbitérium, a gyülekezet, és én is úgy érzem, hogy elsősorban Isten akaratából – most már negyedmagammal, családommal **visszatértem**.

Szüleim tanárként, Balánbányán szolgálják a rájuk bízott közösséget 35 éve. Ott nőttem fel, kezdtem tanulmányaimat, majd a sepsiszentgyörgyi Református Székely Mikó Kollégiumban folytattam. 2004-ben a kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben nyertem lelkipásztori képesítést, egy-egy nagyszombati és zürichi német nyelvű tanulmányi év közbeiktatásával. Szászrégenben kezdtem segédlelkészként a szolgálatot, majd Magyarpalatkán töltöttünk feleségemmel, Edinával, és időközben született gyermekeinkkel, Márkkal és Annával, néhány csodálatos évet.

Hét és fél év után elbúcsúztunk a szívünkhöz nőtt palatkaiaktól, és elfogadtuk a vámosgálfalvi gyülekezet meghívását.

Remélem, hogy rövid időn belül családommal együtt befogad ez a közösség. Rokoni szálak fűznek sok gálfalvihoz, de én **lélekben is** be akarok illeszkedni ebbe a közösségbe. Egymás gondját megismerve, egymás terhére hordozva óhajtanék családommal együtt ide tartozni, és tenni valamit az itt élőkért. A gyülekezeti tagok beszédében, kézszerítésében, hozzáállásában, segítőkészségében érzem a szeretetet és tiszteletet – így könnyű lesz a beilleszkedés. **Köszönöm**.

Köszönöm azt is, hogy a parókia víz- és fűtésrendszerét felújította a gyülekezet, a munkálatok után pedig közmunkával sok lelkes egyháztag kitakarította, lakkozta, az udvart rendbe szedte, az erdőről a fát elhozta, felhasználta, elrakta. Mindezek a fáradozások a szeretetet jelentik számunkra, jó ilyen gyülekezetbe érkezni.

A magam, de az egész gyülekezet nevében is köszönetemet fejezem ki elődöm, Keszege András nyugalmazott lelkipásztornak, aki 19 éven át szolgálta ezt a közösséget – mindenkinek gondját és örömét egyaránt jól ismerve. Jó reménységgel vagyunk, hogy tapasztalatával, tudásával segítségünkre lesz az elkövetkezendő években.

Szívből jövő karácsonyi ajándékom ez az újság. Előző szolgálati helyemen, Magyarpalatkán, több mint hét éven át havonta jelent meg a Palatkai Hírívő, és most, ottani szolgálatom végezetével megállapíthatom, hogy hasznos volt, lelki, szellemi és anyagi gazdagságot is eredményezett a palatkai gyülekezetben. Ha Isten megsegít, és lesz érdeklődés iránta, szeretném itteni szolgálatom alatt, minden hónapban kiadni. Az újság ingyenes. Ha valaki adományával támogatni szeretné a nyomtatását, sokszorosítását, megteheti, szeretettel megköszönjük.

Milyen terveink vannak új szolgálati helyünkön? A gyülekezetben, családom támogatásával, a lelkipásztori munkát becsületesen és hiánytalanul elvégezni, a gyülekezet anyagi és lelki javát előmozdítani. Épületek várnak javításra, ravatalozót is kell építenünk. Legfontosabb azonban mindig a belső építkezés egy gyülekezetben. Szeretnék 2014-ben minden családot meglátogatni, megszerettetni a vallásórát minden gyermekkel, életre szóló útvalóval ellátni a konfirmálókat, az ifjúságnak lelki otthont nyújtani, a presbitériummal egyetértést és komolyságot tapasztalva becsülettel fáradozni a ránk bízott munkában, a nőszövetség és az útkereső családok számára tartalmas bibliaórákat tartani, a kórust énekhanggal is támogatni. Vigasztalni, tanítani, Isten szeretetéről bizonyosságot tenni – ez lenne a nem kicsi, de csodálatosan szép és nehéz feladatom. Lelkileg gazdagodni, szeretetben növekedni, egymásnak segítségére lenni – ez a legfőbb célunk és kívánságunk nemcsak 2014-re, de sok elkövetkező esztendőre is.

A gondviselő Istenünk, aki Szent Fiában üdvözítő szeretetét és mindennél nagyobb kegyelmét mindnyájunk számára ideajándékozta, adjon áldást életünkre, békességet, szeretetet és egyetértést családjainkba, de egész faluközösségünk számára is! Ő tartson meg, és adjon erőt, egészséget, termést és az Ő áldását 2014-ben is!

Ezekkel a gondolatokkal köszöntöm szeretettel a vámosgálfalvi református gyülekezet tagjait, és kérem, fogadják szeretettel ezt a lapot.

Szabó István János, lelkipásztor